

Pislákoló mécses

Kegyelmet az olvasónak.

Nagyjából pünkösdtől van készülőben ez a (számozatlan) lapszám. Nem akartunk túl gyenge és fogyaszthatatlan terméket közölni; nyáron sok munka tolakodott be, úgy hogy sikerült eleget tenni az ige elvárásának (amennyiben inkább okosak, mint oktanok akarunk lenni: az okos nyáron gyűjt, Példabeszédek 6,8 és 10,5 („Gyűjt nyárban az eszes... Aztán a (sokszor testi) munka el is visz az elmékedéstől. Nemrég került szóba Arisztotelész egy előadásán, aki a bölcselkedés feltételei között a ráérést és a nem túl bizonytalan háttérrel is említette. Persze, az általában dívó anyagelvűségbe sem szabad tartósan beleragadni, talán mostanra sikerült a szárazra vergődni.

Talán sikerült az is, hogy annyit összegyűjtsünk, hogy Nógrádban egy zárható tárolót sikerüljön a telekre biggyeszteni: pár százezerért lehet bádog-garázst venni, ha összejön, lesz hová tenni az ajándék betonkeverőt és fúrógépet, amit kőműves és mérnök testvéreink ajánlottak fel. Talán az alapítvány székhelyül szolgáló ház tetejét is rendbe tudjuk rakni, itt a cserép megvan, a szarufák is, a kérdés leginkább a munkaerő. A „talán”-ok igenre válásához leginkább kegyelemre van szükség.

Mindamellett így is hiánylények vagyunk: úgyhogy aki úgy érzi, segíthet akár a közösségi hely céljára vett telken a további munkálatokban, akár az ötletelésben. Legutóbb egy ismerős kaszával a vállán elindult a telek felé, aztán út közben eltévedt. A kisebbség volt elnöke leszerződttetett egy bárányt, nekünk is eszünkbe jutott már a kecske, mint haszonállat és fűnyíró. Tervezünk a telken valamikor egy szalonnasütést is (a bogrács is felmerül lehetőségként). Többször tapasztaltuk, hogy csak bele kell kezdeni valami lehetetlen feladatba, aztán megoldódnak a lehetetlenek. A tervezett sütés-főzés is, mint közösségi tevékenység, nyitánya lehet a hely belakásának.

Szintén Drégelypalánkon sikerült többször adományt adni, illetve eljuttatni, amit mások adtak, ruhát, élelmet, tanszert... Egy konyhán dolgozó testvérünk szokott jönni a szabad idejében, aki sokat segít. A pár éve Iváncsára járt testvér is segítség (a koreai gyárosok úgy szerették, hogy vasárnapi ebédre is meghívták), ő most munkát keres; vele együtt talán lesz annyi ember, akik a helyi egyházat vihetik a hátukon.

Ezek mellett még sok minden előremutatót lehetne tenni, reménykedünk, azzal együtt, hogy más feladatok is adódtak, és az alapítvány fő célja változatlan az ige hirdetése - országosan...

Ige

Minekutána sok rendben és sokféleképpen (megtetszett ez a kifejezés a Zsidókhoz írt levél elején) elgondoltuk az írást, még pünkösöd tájt, annyira tolakodóvá vált egy ige, hogy bele kellett fogni a munkába. A Zsidókhoz írt levélben, a 11. rész elején az első vers, hogy „A hit pedig a reménylett dolgoknak valósága, és a nem látott dolgokról való meggyőződés”, lerágott csontnak is tűnhet, mégis érdemes gondolkozni rajta, ez mellett a második vers vált hangsúlyossá.

Ha nem is egy misét, pár gondolatot megér az első vers: a reménylett dolgok valósága erősebb a tapasztalati valóságnál. Gondoljunk bele Ábrahám esetébe, amikor az orvosi valóság (Sára elhalt méhe és saját elhalt teste, Rómaiakhoz írt levél, 4. rész), vagy a halálnak a testet fogva tartó valósága ellenére ő mégis a reméltben hisz: abban, hogy sok nép atyjává lesz, illetve, hogy Izsákot, a fiát Isten fel tudja támasztani, ha meg kell ölje is, hogy feláldozza égő áldozatként. A reménylett dolog erősebbnek bizonyult az orvosi valóságnál, még ha végül nem is kellett megölni Izsákot, mert Isten rendelt oda áldozatra egy kost, amelyik „megakadt a szövevényben”. Hozzátehetjük, hogy a halálnál utóbb is (majd' kétezer év múltán) erősebbnek bizonyult az Élet: Lázár papírforma szerint bűzlő hulláját Krisztus Urunk támasztotta fel. Pedig ott nem is remélt senki (a hit a remélni sem mert dolgok valósága is?:)...

A Zsidókhoz írt levél a dolgokról és azok ószövetségi „árnyékáról” beszél (pl. 10. rész 1. vers). Izsák feláldozása is „árnyéka” lehet Krisztus áldozatának.

A következő tagmondat is gyönyörködtető (a hit „a nem látott dolgokról való meggyőződés” is). A láthatatlan valóság mindenesetre erősebb a látható, tapasztalati valóságnál, ez komolyan veendő. Házi feladat megtalálni a Fővalóság gondolatát, hol taníttatik, és a tapasztalati valóságot kevésbé túlértékelni (elégge anyagelvű a világ mostanában: hisszük-e, hogy valóban van láthatatlan valóság, hogy a jövő világ erői (szintén Zsidókhoz írt levél, 6. rész) itt vannak körülünk?

Reméljük.

(kopt festés, olvasandó 1 Mózes 22,9-től:)

Ennek utána a Zsidókhoz írt levél 11. részének második verse lett erősen hangsúlyos valamiért: „Mert ezzel szereztek jó bizonysgot a régebbiek”.

A görög szöveget le merjük írni, mert rövid: „ἐν ταύτῃ γὰρ ἐμαρτυρήθησαν οἱ πρεσβύτεροι” (presbyteroi). A „πρεσβύτεροι”, „presbiterek” Károli fordítása szerint „régiebbiek”: ők „szereztek jó bizonysgot” (ἐμαρτυρήθησαν: a szótó a „martyreo”, tanúskodni, tanúsgot tenni, ennek a szenvedő alakja szerepel. Tehát nem ők voltak a mártírok, hanem Isten tanúskodott nekik, és tanúskodik nekünk is, az ő esetük által is. Erről tanúskodik a Zsidókhoz írt levél is: mintha könyörögne, végre higgyék el az olvasók, hogy a régebbiek hite is Jézus Krisztusba vetett hit; Őt ábrázolja ki minden az Ószövetség idején is.

Csodálatos, hogy Isten a hitet, amit Ő adott, számon tartja, és visszahivatkozik a régiekre – akiknek a hite minőségben különbözik a mi, Krisztus Urunk földi ittléte utáni hitünkétől. Keresve a szót, a „teljesebb” tűnik jónak; a mi hitünk teljesebb lehet, mint a Jézus Krisztus testi ittléte előttieké. Krisztusban beteljesedik Isten valamennyi ígérete, Ő benne lesz „igenné és Ámenné az Isten dicsőségére mi általunk”, mondhatjuk Pál apostollal (Korinthusbeliekhez írt 2. levél, 1. rész, 20. vers. Nekünk már sokkal jobb bizonysgunk van Krisztusban, azért a hitünk is teljesebb kell legyen, ha az ő („régiebbiek”) hitük is előképnek tekinthető a levél gondolatmenetét követve. (Lehet a „drágább” szón is gondolkozni, ami az egyik fordításban szerepel: az Újszövetség idején drágább minőséget nyertek az addig árnyékként látott, vagy csak sejtett dolgok. Mennyivel inkább tudunk gyönyörködni egy valóságos tájban, mint egy képben?)

Még rátéve egy lapáttal, nemcsak a régebbieknél van jobb dolgunk, hanem Jézus urunk még az Ő tetteinél is többet ígér nekünk.

Jézus Krisztus megmossa a tanítványok lábát.

Azt is ígéri: „A ki hisz én bennem... nagyobbakat is cselekszik azoknál” (amit Ő cselekedett! Ha nem lenne megírva, hathatna erős túlzásnak is...

A régebbiek után a mai presbiterekre térve: folyamatosan igyekszünk tudatosítani, hogy milyen férfiak a presbiterek, lelkészek: az egyház helyenként siralmas állapota egyik fő oka, hogy nem tartjuk be a meghatározásokat. A vének, lelkészek többek közt tanításra alkalmas, nem elvált, elsősorban szolgáló (és nem rangkórságban szenvedő) pásztorai a nyájnak. Aki nem ilyen, az nem az! Istent nem lehet megcsúfolni.

Pál a Galáciai egyházhoz a testi élettel kapcsolatban írja ezt; Isten átlát a büszkeségen, a dicsvágyból és becsvágyból felvett nemlétező tisztségeken. A lelkészek és vének (presbiterek) elsősorban lelki feladattal bíró, lelki munkát végző férfiak („pásztorai a nyájnak”). Aki nem ezt teszi, nem nevezhető annak.

A kényelmetlen részt (egyháztagek látogatása az igével, hitterjesztés... elhagyó férfiak inkább kárára, mint hasznára vannak az egyháznak (akkor is, ha nagyon jó gazdasági szakemberek, vagy mesteremberek, stb.

Péter és János apostol is presbitereknek nevezik magukat leveleikben: ne gondoljuk, hogy a mai véneknek, lelkészeknek más a feladatuk, mint az övék!

Isten adja meg, hogy így legyen.

A tárgyban az egyháznak is készülünk írni.

Görög szavató

A „meteor” szó helyesen fejtődött meg, a Sport csokoládé jár érte (a szót a „met-airo”, lebegni: a görögök eredetileg a légkörben lévő minden jelenségre használták, később szűkült le ezekre az izzó kőzetdarabokra). Lukács evangéliumában a lebegésről beszél le a mindenkori tanítványokat Jézus (12. rész, 29. vers: ne kérdezzük, mit együnk, vagy mit igyunk; és ne kételkedjünk, fordítja Károli: feladat, hol kapcsolódik a lebegés és a kételkedés. (Pl. lebegtetni: kétségben hagyni... Másik szó, ami elének került, a pandora. Érdekes, hogy eddig nem tűnt fel a szó jelentése. Pandóra „tevékenységéről” tudva, nevéből pedig könnyen ki lehet találni. Akinek Dóra a neve (és tudja, mit jelent), az hamar rájöhet. Kérdés még, milyen rossz fát tett

a tűzre Pandóra és mi maradt a szelencéjében, és az igaz hit ebben mi mást – drágábbat - állít a görögök hiedelmeinél, vagy akár Izrael himnuszának üzeneténél?

A nem hit és a hit különbsége: Krisztus és a Pandora által bezárt lelkület sem maradtak halottak. „A mi királyunk, Krisztus él”...

Még egy érdekes szó a „paraluo” igéből származó paralízis, Lukács gutaütöttje paralitikus, akit a háztetőn át bocsátanak alá Jézus elé. A száradt kezű emberen (Márk 3. rész eleje) elmélkedve jutott eszünkbe a szó. Ha nem nyújtjuk ki a kezünk, amikor segíteni kéne, nem teszünk bizonyosságot, amikor kéne: gutaütöttek vagyunk?

Egy vén testvér kérdezett egyszer egy másik testvért, hogy van: ő elmondta, nem tudja, miből lesz vacsorája (a fedezet tekintetében nem tudja), ennek utána a vén közölte, ő nem ebben a tekintetben volt rá kíváncsi (félreértés történt, a kérdezett nem azt kellett volna mondja, hogy van-e ennivalója, hanem hogy áll a szakmai előmenetele).

Isten adja, hogy aki teheti, nyújtsa ki a kezét.

Továbbiak

Nagyjából összegyűlt a gyógyszerre való, köszönjük szépen, aki segített!

Most egy testvérünk kérte, hirdessük meg a futógépét, azt eladná, az árából (kb. 100000 Ft.) szolgálni akar: támogat egy szegény sorsú embert, akinek orvosi beavatkozásra van szüksége. Megígértük, hogy szólunk.

Másik testvérünk megtisztelően koldusként határozott meg minket: tényleg megtisztelő a megjelölés. A civil szervezet területe is ilyen, meg az élet is. Igyekszünk Isten országának szolgálatára; tényleg kellett sokak jóindulata, hogy tudjunk fennmaradni, működni.

Az alapítvány jelenleg nem túl gazdag, néha tudunk valamit adni, amellet, hogy az ígét terjesztjük; várjuk, hogyan tovább; a telken valószínű akkor lesz építkezés, ha azt valaki más is fontosnak tartja; minden más tekintetben is várakozunk, közben tesszük, ami a kezünk ügyébe esik (Prédikátor könyve, 9. rész, 12. vers). Azzal a többlettel vagyunk, amit nem Pandora bezárt szelencéjében kell keresni, hanem adatik a hívőnek.

A Mécses alapítvány tevékenységéhez kapcsolódik hetenkénti ötórás körünk, ami műhelymunka céllal jött létre; az ígén való elmélkedés mellett a közös cselekvés is cél; reméljük, a Jóhírt (evangéliumot) sikerül eljuttatni a (nemlétező) társadalomba: „Ki tudja? talán visszatér és megengesztelődik az Isten...”; ennek az ígének és folytatásának a megtalálása is házi feladat, az első megfajtőnek Sport csoki jár.

A Mécses Evangéliumi Szolgálat Alapítvány számlaszámai:

(HU93) – 12026001 – 01612761 – 00100005, Raiffeisen bank

(SWIFT kód: UBRT HUHB), munkásra: 12026001 – 01612761 – 00300009

templomra gyűjtős számla: (HU72) – 12026001 – 01612761 – 00200002

Köszönjük, aki adakozik; kegyelmet mindenkinek.